

Sataman Ilta 12.11.2023

"Turvallinen tila" - "Oma maa mansikka"

Mikko Rötkö

Ottakaa halutessanne tekstin käsittelyn avuksi seuraavat pohdintakysymykset:

1. Mitä teksti kertoo Jumalasta, Jeesuksesta tai Jumalan suunnitelmasta?
2. Mitä teksti kertoo ihmisistä?
3. Mitä tämän tekstin pohjalta teet elämässäsi hyvin? Entä minkä pitäisi muuttua?
4. Tiedätkö ketään, jonka olisi hyvä kuulla oppimastasi.

Ollaan opetussarjassa, jonka nimi on turvallinen tila, ja tän päiväsen opetuksen otsikko on "Oma maa mansikka." Kaskiviljely aikana poltettu metsä kasvoi hyvin metsämansikkaa. Kaskeamisen raskas, likainen ja uuvuttava työ siis tuotti hyvää hedelmää; maa tuli lannoitetuksi ja ravitsi koko perhettä. Raamattu lupaa: *"Ja kun hyvää teemme, älkäämme lannistuko, sillä me saamme ajan tullen niittää, jos emme väsy"* (Gal 6:9). Tämän opetuksen aikana Jumala varmasti näyttää siulle, mitä polttaa pois elämästäsi ja miten lannoittaa ja ravita elämäsi, jotta tulis hyvä sato ja hedelmä

Turvallisesta tilasta puhutaan paljon nykyään. Ymmärrän itse tän vaatimuksen nousevan meidän kaikkien tarpeesta saada kokea hyväksyntää ja rakkautta. Tällänsiksi Jumala on meidät luonut. Ja sitten tulee eka iso MUTTA. Ongelma on siinä, että ihmiset on kääntäneet selkänsä Jumalalle, jonka tulisi olla meidän turvapaikka. Jos sortumispisteessä olevan talon seinille pistää Valkosen hienon rappauksen, on talo yhä sortumaisillaan, eikä sen sisällä kukaan ole turvassa. Raamatun mukaan on hyvin mahdollista toimia näin: *"Sillä me olemme tehneet valheen turvaksemme ja piiloutuneet petokseen"* (Jes 28:15).

Kun siis puhutaan asiasta Jumalan näkökulmasta, niin kukaan meistä ei voi olla todellisesti turvassa muuten kuin Jeesuksessa. Oletko sinä siis Jeesuksessa? Oletko Hänen verellensä pesty? Oletko Jumalan lapsi? Onko Pyhä Henki uudestisyntyttänyt sinut elävään toivoon? Onko Jumala sinun turvasi? Jos ei, niin tänään on pelastuksen päivä niinkun Raamattu sanoo. Tänään on mahdollista kääntyä Jeesuksen puoleen!

Jumalalla on turvallisen tilan suunnitelma, niin sanoakseni. Se on perhe, mutta ei mikä tahansa perheeksi kutsuttu, vaan yhden miehen ja yhden naisen välinen pyhä avioliitto, joka Jumalan edessä solmitaan ja jota Jumala tahtonsa mukaan sitten siunaa lapsilla. Mutta, perhe ei

ennenkaikkea ole olemassa siksi, että oltaisiin turvassa, vaan siksi, että Jumala saisi perheiden kautta kirkastaa oman nimensä ja olemuksensa. Ja vaikka avioeroja on niin paljon, ei Jumalan suunnitelma ole muuttunut.

Jo ihan alussa, ihmisen luomisessa Jumala sanoi, ettei ihmisen ole hyvä olla yksin. Adam ja Eeva perusti ensimmäisen perheen. Ei kuitenkaan ollut, eikä ole automaatio, että perhe elämä olisi siunattua, vaikka se perustettaisiin "kirjaimen" mukaan. Adam synnillisesti laiminlöi tehtävänsä perheen päänä, minkä uskon olleen osatekijänä Eevan lankeemuksessa. Jumala ei nimittäin suoraan Eevalle puhunut kieltoa hyvän-, ja pahantiedon puusta; Aadamin tuli se Eevalle opettaa. Myöhemmin Aadamin ja Eevan poika Kain tappoi heidän toisen poikansa Aabelin. Perhe itsessään ei siis suojaa synniltä.

Olin äskettäin häissä, missä vihkijänä toiminut henkilö julisti, että ollaan juhlistamassa avioparin ikuista rakkautta. Ajattelin, että voi ei mitään valheita! Ei ole turvallista uskoa valheita. Raamattu puhuu meidän omasta rakkaudestamme kuin haihtuvana aamun kasteena. Vain Jumalan rakkaus on ikuista! Ja Jumala sanoo sinulle: *"lankaikkisella rakkaudella Minä olen sinua rakastanut, ja sentähden vetänyt sinua puoleeni armosta"* (Jer 31:3). Vain Jumala on ehtymätön rakkauden lähde avioliitoille ja perhe elämään.

Ennenkaikkea Jumalan suunnittelema turvallinen tila jokaisella ihmiselle on Kristus Jeesus Nasaretilainen. Jeesuksessa ollaan turvassa kaikelta kadotustuomiolta ja Jumalan vihalta syntiä kohtaan. Raamattu lupaa: *"ei ole mitään kadotustuomiota niille, jotka ovat Kristuksessa Jeesuksessa"* (Room 8:1). Joka on Jeesuksen oma ja verellä pesty, hän on turvassa siltä mistä Johannes varoitti: *"paetkaa tulevaa vihaa"* (Luuk 3:7). Jeesuksen omina emme kuitenkaan ole turvassa ahdistuksilta ja kärsimykseltä tässä maailmassa. Toisinsanoen: Jeesus ei läheskään aina pelasta omiaan pätsiltä, mutta on heidän kanssaan pätsissä. Jumalan mielen mukaisessa perheessä lapset eivät myöskään ole "turvassa" kuritukselta mikäli ovat tottelemattomat. Näin emme mekään ole turvassa Jumalan kuritukselta, mutta Hän kurittaa vain palauttaakseen yhteyteensä pois poikenneen lapsensa; se on rakkautta (Hepr 12:4-11). Mekään emme saa kurittaa lapsiamme kostaksemme, tai purkaaksemme vihaamme; motiivina tulee olla rakkaus ja halu palauttaa yhteyteen ja turvaan. Lapset ovat turvassa silloin, kun he kunnioittavat isäänsä ja äitiänsä, ja vaarassa, kun he poikkeavat tästä pois uhmassa tai tottelemattomuudessa. Lasta ei tule rankaista siitä, että hän on lapsi ja esimerkiksi unohtaa saamansa ohjeen.

Turvallista on olla Jumalan tahdossa sisällä. Vaarallista poiketa pois Jumalan tahdosta. Jos sinä poikkeat pois, ja vaadit että sinun synti

hyväksyttäisiin seurakunnassa, olisi se raamatullisesti samaa, kuin vaatia, että sinulle sanottaisiin *"rauha rauha, vaikka rauhaa ei ole"* (Jer 6:14).

Ajattelen vielä, ettei todellista turvallista tilaa synny meidän keskelle eikä muuallekaan sillä, että asetetaan lakeja tai sääntöjä (niinkuin maallisessa turvallisessa tilassa) joihin veloitetaan sitoutumaan rangaistuksen tai seuraamuksien uhalla..

Jumala ilmoittaa meille, että rakkaus täyttää kaiken lain. Mitä enemmän täytytään Kristuksen rakkaudella, sitä enemmän ollaan siis turvassa keskinäisissä suhteissamme, niin avioliitoissamme, perheissämme kun Jumalan perheen, eli seurakunnan keskuudessa. Mitä enemmän suvaitaan syntiä itsessämme, sitä suuremmassa vaarassa on meidän läheisetkin saada kokea vääryyttä. Ajattelen jopa, että jos minä katsoisin pornoa, toivottaisin haureuden hengen sillon tervetulleeksi kotiini ja se pakostakin vaikuttaisi meidän kodin kasvu ilmapiiriin ja paljon. Tai jos harrastaisin itsetyydytystä ja niin siis harjaannuttaisin itseäni ja sydäntäni itsekeskeisyyteen tosi syvällisellä tavalla—se ei voisi olla vaikuttamatta perheen ja kodin ilmapiiriin, puhumattakaan avioliitosta. Raamattu sanoo, että rakkaus ei etsi omaansa vaan toisen parasta.

Meidän ei tule myöskään suvaita syntiä seurakunnassa kuten korinttolaiset (1Kor 5:2), koska vähäinen hapate hapattaa helposti koko taikinan (1Kor 5:6). Yhen esimerkki avoliitossa elämisessä rohkasee toisiakin väärälle tielle. Yhen epärehellisyys veronmaksussa kannustaa toisiakin ahneuteen. Yhen alaspainavat ja vähättelevät puheet omasta puoliosasta seurakunnan keskellä luo ilmapiiriä, jossa toistenkin on helppo alkaa kulkea samaa tietä. Mutta, vaikka ei suvaitaan syntiä, tulee meidän sitä enemmän suvaitaan ja armahtaa toinen toisiamme. "Rakkaus peittää syntien paljouden" sanoo Raamattu. Meidän tulee siis suvaita keskeneräisyyttä, vajavaisuutta ja rikkinäisyyttä—niin itsessämme kuin toisissammekin.

Korinttolaiset ylpeili omalla suvaitsevaisuudellaan, koska he oli mielestään niin armossa kiinni. Ne suvaitsi syntiä. Mutta armo, mikä suvaitsee syntiä ei ole mikään Jumalan armo. Aito armo kasvattaa meitä hylkäämään jumalattomuuden ja maailmalliset himot (Tiit 2:12)! Ja vielä varoituksena, että synnin suvitseminen—tai se, että ei tule täysin valoon--antaa maaperää perkeleelle mein elämässä alkaa sitoa meitä. Pietarin mukaan perkele on ku nälkäinen leijona joka oikein kyttää mahdollisuutta (1Piet 5:8).

Jumalan suunnittelema turvallinen tila on vain valkeudessa vaeltamisessa ja syntien tunnustamisessa (1Joh 1:9). Synnin suvitseminen perheen keskellä tai seurakunnassa on kuin vihollisen ympäröimästä linnasta petturi avaisi salakäytävän oven vihollisjoukoille hiippailla sisälle.

Valvokaa omassa ja lapsienne elämässä, mitä tästä ovesta (näytä puhelinta) tulee sisälle. Älkää laittako telkkaria kenenkään makuuhuoneeseen ja vielä parempi jos laitatte sen kokonaan pois! Vihollinen tulee pitää ulkopuolella! Isät ja äidit, jos ette tahdo, että teidän perheessä suvaitaan syntiä, älkää suvaitko sitä itsestänne! Parannus tulee tehdä niiden kuullen, ketä vastaan on rikkonut. On äärettömän tärkeää, että ennenkaikkea isä mallintaa aidon synnin tunnustuksen ja parannuksen teon perheelle, rehellisesti ja kaunistelematta. Varokaa ja karttakaa tekopyhyyttä! Se on syntiä ja antaa perkeleelle sijaa elämässä. Tämän mukaan pyrin itse johtamaan perhettäni; emme mene minnekään emmekä ota vieraita vastaan, mikäli perheemme sisällä yhteys on poikki; mikäli emme ole sovinnossa. Emme halua laittaa naamareita kasvoillemme ja esittää muuta, kuin mikä on totuus. Sovinnon voi tehdä alle minuutissa ja keskustella asiat läpi myöhemminkin jos esim. vieraat jo lähes odottavat ovella.

Haluan pysähtyä tässä vielä siihen, että maailma on synnin tähden rikki. Monella teillä on varmasti rikkinäisyyttä—joko jonkun toisen synnin tai sitten oman synnin tähden—seksuaalisuus, avioliitto ja perhe alueella. Jumala näkee ja tietää ja meillä on toivoa, mitkä onkaan ne tämän hetken lähtökohdat, joista olet tullut tän Sanan äärelle. Miekin olen rikkonut ja mennyt rikki paljon tällä alueella, mutta Jumala on ollut hyvä. Osa elää yksin ja ehkä kantaa siinä isoa tuskaa. Osa elää liiton sisällä kokien henkisesti olevansa yksin—ehkä siksi että puoliso ei ole uskossa. Ja vaikka Sana selvästi sanookin, ettei uskosta osattoman kanssa pidä ryhtyä kantamaan vierasta iestä (2Kor 6:14), niin nyt on nyt ja tänään on pelastuksen päivä (2Kor 6:2). Jumala haluaa kohdata meistä jokaisen tän aiheen äärellä juuri siinä, missä ollaan nyt. Hänen armonsä Jeesuksessa peittää meidän syntimme sekä virheemme ja Jeesuksen tähden Hän hyväksyy ja antaa anteeksi. Kun Jeesus lähestyy sinua ja sanoo: *"Tule ja seuraa Minua"* (Mark 10:21), niin eihän tämä porttona eläneelle Mariallekaan tarkoittanut sitä, että Marian pitäis ensin itse puhdistaa omaa menneisyyttä että kelpaisi Jeesukselle. Jeesusta saa lähteä seuraamaan juuri nyt ja ensimmäinen askel tulee ottaa siitä pisteestä, jossa olemme nyt. Joskus tie synnin seurausten tähden on raskas. Joskus se on muuten vaan raskas. Mutta ennenkaikkea, Jeesus itse haluaa olla meille kaikki kaikessa. Kukaan ihminen ei voi tyydyttää mein sisimmän syvimpiä tarpeita ja kaipauksia. Jumala loi ihmisen ensisijaisesti itseään varten, eikä toista ihmistä varten! Mikä onkaan siun perhetilanne, niin haluan kehottaa siuta tarttumaan Jumalan Sanaan. Raamatusta löytyy kaikki tarvittava juuri sinun tilanteeseen.

Ja jos paljon on mennyt pieleen ja rikki, niin meidän uskovien toivo on siinä, että Jumala haluaa ilmoittaa kirkkautensa meidän rikkinäisyyden keskellä! Ja Jumala tosi paljon haluaa ilmoittaa kirkkautensa avioliittojen

kautta. Jos olet sinkku, vetoa tähän rukouksessa. Jos olet liitossa ja vaikeassa tilanteessa, vetoa tähän rukouksessa. Jos elät seksuaalisissa synneissä, tee parannus ja käänny takaisin Jumalan puoleen! Paavali kirjoittaa Efesolaiskirjeessä miehen ja naisen rooleista ja tehtävistä avioliitossa ja päättyy lopulta tähän: *"Tämä salaisuus on suuri, minä tarkoitan Kristusta ja seurakuntaa" (Ef 5:32)*. Kysyn: voisiko meidän liittojen uudistuminen alkaa siitä, että saataisiin kohdata Kristus evankeliumissa syvemmin, tuoreesti?

Pysähdytään miettimään tätä! Jos Jeesus on antanut sinulle täysin anteeksi kaikki siun likaiset ajatukset, itsekkyyden, omahyväisyyden ja ylpeyden jne. Jos oot saanut kaikki syntisi anteeksi ja siis vastaanottanut Jumalan ihmeellisen armon omaan elämääsi, niin miten et nyt itse antaisi anteeksi ja armahtaisi omaa puolisoa tai lapsia? Tarkoitan ihan arkisia tilanteita, joissa kohtaat kiusauksen saarnata toiselle vaan lakia, sen sijaan, että Kristuksen jalanjäljissä armahtaisit.. Tarkoitan sitä, että kun puoliso jätti taaskin juuston pöydälle lämpimään, tai taaskin kalsarinsa vessan lattialle tai sängyn kaiteelle, niin miten suhtaudut siinä hetkessä? Tai vakavammin, kun puoliso ei edelleenkään ole oppinut rakastamaan sinua "rakkauden kielesi" mukaisesti ja tunnepankkisi tuntuu tyhjältä. Tilanteen kipua ei tule kieltää, mutta kysyn kuitenkin, että muistatko tässä tilanteessa Jeesuksen vertausta kahdesta velallisesta, joista velkansa anteeksi saanut ei edelleen anteeksi antanut ja armahtanut? Entä räjähdätkö lapsillesi kun eteinen näyttää taas vaatteiden kaatopaikalta? Unohdatko miten monesti Kristus on pessyt siun likapyykin? Kannattaa siis sopia yhteiset pelisäännöt ja kertoa, mitä toivoo, mutta Tarkoitan nimenomaan tuota hetkeä kun muukin ylimääräinen turhautuminen alkaisi purkautua. Valitatko toiselle asiasta tai ootko jopa perustanut mielessäsi velkalistan mihin oot koonnut kaikki toisen laiminlyönnit ja alat nyt sitten tuolla listalla lyödä toista? "Aina sinä.." ja "sinä et ikinä.." puheet tuhoaa rakkaussuhdetta tehokkaasti. Ja tiedätkö, Malakian kirja kertoo, että Jumalalla on muistikirja, johon sinun eletty elämä on kirjoitettu (Mal 3:16). Samaa puhuu myös Ilmestyskirja (Ilm 20:12).

MUTTA Tiedätkö, Kristus on Isän oikealla puolella puhumassa siusta pelkkää hyvää. Heprealaiskirjeen 11 luku on täynnä armon näkökulmaa muuten raadollisista ihmisistä, jotka kuitenkin uskoivat Jumalaa. Paavali kirjoittaa: *"kuka voi syyttää Jumalan valittuja?"* Ja vastaa, että: *"Jumala... on se, joka vanhurskauttaa"* (Room 8:33). Jumala siis voisi syyttää, mutta Jumala on rakkaudessaan valinnut julistaa meidät uskovat syyttömiksi ja kohdella meitä Kristuksen syyttömyyden mukaan. Hänen lapsenaan siut on kutsuttu toimimaan samoin. Voit olla varma, että perkele iloitsee kun käyt syyttämään puolisoasi, tai vanhempana lapsiasi, tai Kristuksen omana muita, jotka Kristus on omakseen ottanut. Tätä sivuten, taidollinen vanhemmuus elää todeksi tätä rukousta: *"Äläkä saata meitä kiusaukseen,*

vaan päästä meidät pahasta" (Luuk 11:4). Vanhempina meidän tulee tuntea lapsemme, ettemme asettaisi heitä isommalle koetukselle kuin mitä he kestävät. Jumala itse on meidän kanssamme ja siksi voimme kestää. Kun aivan oikein vaadit lastasi siivoamaan hänen kaaoksessa olevan huoneensa, et turhaan saata häntä kiusaukseen tehdä tilanteessa syntiä, kun olet hänen kanssaan mukana siivoamassa ja kannustamassa ja rohkaisemassa; et suinkaan syyttämässä, että olet saamaton laiskimus.

Tuhlaajapoika sai tulla takaisin rääsyissä ja isä tukki pojan suun, ennenkuin poika ehti edes alkaa kertoa kunnolla suunnitelmaansa Isän rakkauden ja hyväksynnän ansaitsemisesta. Pöytään oli katettu juhla ateria ja tämä on voimakas kuva Jumalan rakkaudesta meitä kohtaan Jeesuksessa. Ehtoollinen julistaa sitä, että Jeesus murrettiin ristillä meidän syntiemme tähden, ja että saadaan tulla nyt just niin likaisina ja häpeissä ja rikkinäisinä kun mitä ollaan ja Jeesuksen kuoleman kautta meille kuolemaan tuomituille tuleekin elämä; ei ansaita Häneltä mitään, mutta Hän antaa meille kaiken ja Hän ravitsee mein sielut. Ehtoollinen julistaa Jumalan pelastustyötä Kristuksen veressä; Jumala puhdistaa meidät Jeesuksen verellä synnissä elämisen aiheuttamasta liasta, häpeästä, syyllisyydestä ja kieroutumisesta. Jumala pukee meille juhlavaatteet, eli Kristuksen vanhurskauden ja saadaan tulla Hänen eteensä ja yhteyteen—ei sillä perustalla että oltais riittäviä, vaan Jeesuksen syyttömyyden perustalla. Jumala katsoo meitä, eikä näe virheitämme vaan Kristuksen täydellisyyden. Tätä on olla Kristuksessa. Ja Jumala kutsuu meitä pöytään, yhteyteen, iloon. Jumalan pöydässä olet turvassa! Jos olet hengellinen vauva, saatat kiljua pöydässä. Jos olet jo kasvanut ja harjoittanut itseäsi Jumalan yhteydessä pysymiseen, saatat jopa kyetä nauttia keskustelusta.. Ja eikö tämä ole myös jotain, mihin meidät on kutsuttu perheinä? Että eletään armossa. Ei vaadita toisia ansaitsemaan rakkauttamme! Omassa perheessäni elämme tätä todeksi siten, että sunnuntai aamuna vietämme juhla aamiaista koko perheenä, monesti vielä niin, että minä Isänä olen kattanut ja valmistanut pöydän, mihin sitten kutsun muun perheen. Olemme olleet tosi siunattuja tästä. Kokeilkaa tätä tai jotain vastaavaa, ja ostakaa kattaukseen myös mansikkoja, sillä oma maa on mansikka, muu maa mustikka! Opetelkaa elämään evankeliumin sanomaa todeksi elämänne pienissä yksityiskohdissa! Se on siunaavaa!